

DOM

Afsagt den 4. juni 2019 af Østre Landsrets 9. afdeling
(landsdommerne Louise Saul, Gitte Rubæk Pedersen og Katja Haack Nielsen (kst.) med
domsmænd).

9. afd. nr. S-3546-18:
Anklagemyndigheden
mod
T (...)

(advokat Jacob Kiil, besk.)

Københavns Byrets dom af 27. november 2018 (SS 4-25452/2018) er anket af T med påstand
om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af den idømte straf. For så vidt angår udvis-
ningspåstanden har anklagemyndigheden under hovedforhandlingen nedlagt endelig påstand
om, at tiltalte ikke udvises men tildeles en advarsel.

F2 har for landsretten gentaget sin påstand om godtgørelse for svie og smerte i 9 dage, dog
reguleret efter taksten for 2019 til 1.845 kr.

F1 har nedlagt samme erstatningspåstand som for byretten.

Tiltalte, der har bestridt erstatningspligten, har ikke haft bemærkninger til den beløbsmæssige
opgørelse af kravene.

Der er også i landsretten afspillet en videooptagelse fra lufthavnen.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og af vidnerne F2, V1 og V2. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet V3.

Den i byretten af vidnet F1 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923, ligesom medtiltalte T1 forklaring er dokumenteret.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at det er hans opfattelse, at F1 simulerede. F1 faldt ud af kørestolen, da han trak i tiltaltes jakke og derved mistede balancen. Tiltalte trak sin arm til sig i forbindelse med, at F1 havde fat i tiltaltes jakke. Det kan man se på videoen. Tiltalte slog ikke F1, og han forsøgte heller ikke at gøre noget ved F1, da han lå på gulvet.

Tiltalte blev gal over, at F1 simulerede. Tiltalte forsøgte at give ham en hjælpende hånd for at trække ham op fra gulvet, da han var faldet ud af kørestolen, men F1 ville ikke tage imod hjælpen. Tiltalte ved ikke, om hans handlemåde ville have været anderledes, hvis han ikke havde været påvirket.

Han så ikke, hvad der skete mellem F2 og T1. Han hørte kun lyde og kunne ikke herfra udlede, hvad der skete.

F1 lå stadig på gulvet, da tiltalte og T1 forlod stedet. Tiltalte så ikke, at F2 havde et sår i panden, men tiltalte var jo fuld, og det kan være forklaringen på, at han ikke lagde mærke til det.

De papirer, han holdt i hånden inden episoden, havde han fortsat i hånden, da de forlod stedet. Papirerne lå i en samlemappe. Så vidt han husker, tabte han ikke papirerne på noget tidspunkt.

Han husker svagt, at han talte med politiet. Han husker ikke, hvad han sagde til politiet.

Vidnet F2 har supplerende forklaret blandt andet, at han måske kan huske endnu mindre i dag fra episoden. Han husker ikke, om han blev slået. Han husker, at han sad i en ambulance, og at han havde fået gaze bundet om hovedet, fordi han havde en flænge i panden, der blødte meget.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke i dag erindrer nærmere om de to mænd, hun forklarede om i byretten. Hun så, at kørestolen væltede, men hun så ikke, hvad der var årsagen hertil. Som hun husker det, var der nogen, der prøvede at sparke den person, som lå på gulvet, men hendes erindring er vag. Hun husker ikke nærmere herom. Hun husker ikke, om hun så, at F2 på et tidspunkt tog sin jakke af.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke var fuld. Hun husker ikke, hvordan F1 kom ud af kørestolen. Hun husker blot, at han lige pludselig ikke længere var i kørestolen men lå på gulvet. Hun mener, at kørestolen også var væltet. Hun husker ikke, hvem af de to mænd, der foretog en sparkebevægelse.

Som hun husker det, blev F2 skubbet, før hun hørte et dunk i forbindelse med, at han blev slået med et glas. Herefter gik de to mænd derfra. Hun mener, at de to mænd, der var voldelige, hele tiden var tæt på hinanden. Den ene havde et glas i hånden.

Vidnet V3 har forklaret blandt andet, at han arbejder i lufthavnen. Han befandt sig i terminal 2 på gerningstidspunktet sammen med en ven, som han skulle tage afsked med. Han var således ikke på arbejde. Mens han sad på en ventestol sammen med sin ven, så han, at fire mænd kom op at slås foran O'Learys bar.

De fire mænd var samlet og begyndte at tale rigtig højt. På en afstand af ca. 30-40 meter så han på et tidspunkt, at den ene person, der sad i kørestol, tog fat i tiltalte eller tiltaltes vens jakke. Der var ikke tale om noget voldsomt træk i jakken, og han tænkte, at de stadig var venner, men lige pludselig lå personen i kørestolen nede på gulvet. Han ved ikke, hvad der var årsagen hertil. Han så således ikke noget slag, men han mener, at der har været tale om et slag henset til den fart, personen i kørestolen røg ned med.

Han løb herefter af sted for at tilkalde security-personale. Han fandt, at det var en lidt seriøs episode, der krævede, at de pågældende blev beordret væk fra terminalområdet. Han mener, at personen, der havde siddet kørestolen, fik yderligere et slag eller et spark, mens han lå ned. Det iagttog han, mens han løb efter assistance.

To af de fire personer løb fra stedet, herunder tiltalte, men de blev stoppet af security-personalet.

Han husker at have forklaret som beskrevet af politiet i politirapport af 29. september 2018, herunder at personerne var aggressive. Som han opfattede det, var alle fire mænd med til at få episoden til at udvikle sig, men to af dem ville ikke stoppe. Den ene person forsøgte at få de to, der angreb ham i kørestolen, til at stoppe. Han mener, at der var et glas involveret. Det lå vist på gulvet. Han hørte en "glaslyd", men det var ikke noget, han så.

Det er korrekt, at han til politiet har forklaret om slag og spark mod den yngre danske mand, som ikke sad i kørestol, og det er sådan, han husker det.

Personlige oplysninger

Der er til brug for ankesagen foretaget personundersøgelse i henhold til retsplejelovens § 808. I erklæringen herom dateret den 13. marts 2019 har Kriminalforsorgen konkluderet, at tiltalte er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han stadig er ansat som lagermedarbejder i et kølefirma, hvilket er et hårdt arbejde, hvor han arbejder i 25 minusgrader. Han pendler hver dag til arbejdet fra Sverige. Jobsituationen i det sydlige Sverige er ikke god, og han vil derfor blive tvunget til at flytte længere op i Sverige, hvis han ikke kan bevare sit arbejde i Danmark. Han vil imidlertid gerne blive boende i Malmø. Han er stadig single og bor alene. Sagen har påvirket ham helbredsmæssigt. Han har haft svært ved at sove, og for et par måneder siden var han på sygehuset i anledning af nogle hjerteproblemer.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

I byretten blev tiltalte og medtiltalte T1 fundet delvis skyldige i tiltalen, og blev hver idømt fængsel i 60 dage, der blev gjort betinget på vilkår om afvikling af samfundstjeneste. Begge ankede ved domsafsigelsen til frifindelse, hvorefter anklagemyndigheden kontraankede til domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat og med påstand om skærpeelse. T1 har efterfølgende frafaldet sin anke, og anklagemyndigheden har overfor ham frafaldet kontraanken.

Efter udformningen af byrettens præmisser lægger landsretten til grund, at de tiltalte ikke blev fundet skyldige i den i tiltalen beskrevne vold mod F1 i form af et slag i ansigtet og et slag i baghovedet med en flaske, og at de tiltalte heller ikke er domfældt for at have rettet spark mod F1.

Efter forklaringerne fra vidnerne V1, V2 og V3 sammenholdt med videooptagelsen fra gerningsstedet og politiattesten vedrørende F2 finder landsretten det ligesom byretten bevist, at F2 var udsat for vold som beskrevet i tiltalen. Landsretten finder herunder, at det må lægges til grund, at det ikke var tiltalte men medtiltalte T1, der var den aktive i voldsudøvelsen mod F2.

Efter videooptagelsen sammenholdt med de afgivne vidneforklaringer, finder landsretten, at det kan lægges til grund, at der indledningsvis var tale om skænderier mellem på den ene side F1 og F2 og på den anden side tiltalte og T1, hvorunder F1 optrådte provokerende og fremkom med nedsættende udtalelser. Landsretten lægger endvidere til grund, at der herefter udspandt sig en episode, hvor F1 under tumult mellem ham og tiltalte væltede ud af sin kørestol i forbindelse med, at tiltalte slog ud efter ham. Dette skete, mens T1 holdt F2 væk med skub. Derpå udøvede T1 den i tiltalen angivne vold mod F2 bl.a. i form af slag i ansigtet med et glas, mens tiltalte opholdt sig tæt på dem, hvorefter tiltalte og T1 løb fra stedet. Under disse omstændigheder finder landsretten ligesom byretten, at tiltalte er strafferetligt medansvarlig for den af T1 udøvede vold, som ikke er gået ud over, hvad han må anses at have haft forsæt til.

Herefter tiltræder landsretten, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, i samme omfang som fastslået af byretten.

Straffastsættelsen

Henset til hændelsesforløbet og til omfanget og karakteren af voldsudøvelsen samt til, at tiltalte ikke var den aktive i voldsudøvelsen mod F2, finder landsretten ikke grundlag for at forhøje den udmålte fængselsstraf på 60 dage. Det er udgangspunktet ved grov vold, jf. straffelovens § 245, at der idømmes ubetinget fængselsstraf. Efter Højesterets praksis beror det på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om der foreligger sådanne særlige grunde, at straffen undtagelsesvis kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Tiltalte er 39 år. Herefter og ud fra en samlet vurdering af sagens omstændigheder finder landsretten, at der ikke er grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte straffes herefter med fængsel i 60 dage.

Udvisning

I den foreliggende situation, hvor tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og er idømt fængsel i 60 dage, er der i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 24, nr. 2, hjemmel til at udvise ham. Da tiltalte er EU-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte ikke udvises, men i medfør af udlændingelovens § 24 b tildeles en advarsel. Efter bestemmelsen skal advarsel tildeles, hvis der i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, ikke er grundlag for at udvise en udlænding efter reglerne i §§ 22-24. Herefter tildeles tiltalte en advarsel.

Erstatning

Efter de juridiske dommeres bestemmelse stadfæstes byrettens afgørelse om erstatning, hvorved bemærkes, at godtgørelsen for svie og smerte til F2 forrentes fra den 28. oktober 2018 som bestemt af byretten.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at han straffes med fængsel i 60 dage.

Byrettens bestemmelse om udvisning af T udgår. I stedet tildeles T en advarsel.

Byrettens bestemmelse om erstatning stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.